Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2025)0242

En ny lagstiftningsram för produkter lämplig för den digitala och hållbara omställningen

Europaparlamentets resolution av den 21 oktober 2025 om en ny lagstiftningsram för produkter lämplig för den digitala och hållbara omställningen (2024/2119(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av sin resolution av den 18 januari 2023 om den inre marknadens 30-årsjubileum: att fira framgångar och blicka framåt mot den framtida utvecklingen[1],

– med beaktande av sin resolution av den 8 maj 2025 om gamla utmaningar och nya affärsmetoder på den inre marknaden[2],

– med beaktande av kommissionens arbetsprogram 2025 (COM(2025)0045),

– med beaktande av kommissionens utvärdering av den nya lagstiftningsramen (NLF) (SWD(2022)0365),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93[3],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG[4],

---

1 EUT C 214, 16.6.2023, s. 8.
2 Antagna texter, P10_TA(2025)0107.
3 EUT L 218, 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj.
4 EUT L 218, 13.8.2008, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/768(1)/oj.

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011[5] (förordningen om marknadskontroll),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2025 om en omfattande EU-verktygslåda för säker och hållbar e-handel (COM(2025)0037),

– med beaktande av förslaget av den 17 maj 2023 till förordning om fastställande av unionens tullkodex och inrättande av Europeiska unionens tullbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 952/2013 (COM(2023)0258),

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 januari 2025 om en konkurrenskraftskompass för EU (COM(2025)0030),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG[6] (standardiseringsförordningen),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2853 av den 23 oktober 2024 om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsbrister och om upphävande av rådets direktiv 85/374/EEG[7] (produktansvarsdirektivet),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG[8],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given (COM(2019)0640),

---

5 EUT L 169, 25.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj.

6 EUT L 316, 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj.

7 EUT L, 2024/2853, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj.

8 EUT L 136, 22.5.2019, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj.

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1799 av den 13 juni 2024 om gemensamma regler för att främja reparation av varor och om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiven (EU) 2019/771 och (EU) 2020/1828[9],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004[10] (förordningen om konsumentskyddssamarbete),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 av den 25 november 2020 om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG[11],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 juni 2022 om 2022 års blåbok om genomförandet av EU:s produktbestämmelser[12],

– med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Executive summary of the fitness check of EU consumer law on digital fairness* (SWD(2024)0231),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster)[13],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1925 av den 14 september 2022 om öppna och rättvisa marknader inom den digitala sektorn och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och (EU) 2020/1828 (förordningen om digitala marknader)[14],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2020 *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin – För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa* (COM(2020)0098),

---

9 EUT L, 2024/1799, 10.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1799/oj.

10 EUT L 345, 27.12.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj.

11 EUT L 409, 4.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/1828/oj.

12 EUT C 247, 29.6.2022, s. 1.

13 EUT L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

14 EUT L 265, 12.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/1925/oj.

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG[15] (förordningen om ekodesign för hållbara produkter),

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE)[16],

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A10-0189/2025), och av följande skäl:

A. Den nya lagstiftningsramen (the new legislative framework, NLF) har förbättrat produktlagstiftningens enhetlighet och effektivitet på den inre marknaden genom harmoniserade definitioner och skyldigheter för ekonomiska aktörer, bedömningar av överensstämmelse, marknadskontroll och ackreditering av anmälda organ, tillsammans med frivillig tillämpning av harmoniserade standarder för att påvisa överensstämmelse med EU:s produktlagstiftning.

B. NLF har visat sig vara ett effektivt verktyg för att främja den europeiska konkurrenskraften och den utgör en viktig utveckling från den ”gamla metoden” till den ”nya metoden”. Den är inriktad på väsentliga krav och möjliggör ett flexibelt regelverk som främjar innovation och hållbar utveckling genom ett starkt offentlig-privat partnerskap inom det europeiska standardiseringssystemet, för att säkerställa att endast produkter som uppfyller kraven släpps ut på marknaden.

---

15 EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.

16 EUT L 197, 24.7.2012, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/19/oj.

C. 2022 års utvärdering av NLF utgör en värdefull möjlighet att integrera resultaten i översynsförfarandet och säkerställa att EU:s regelverk fortsätter att vara anpassningsbart till tekniska framsteg, digitalisering, hållbarhet och föränderliga marknadsbehov. Förfarandet för översyn av NLF erbjuder ett värdefullt tillfälle att bedöma ramens ändamålsenlighet, effektivitet och relevans, med särskild uppmärksamhet på parlamentets prioriteringar, inbegripet social delaktighet, miljöansvar, produktsäkerhet och produktöverensstämmelse, konkurrenskraft, minskning av onödiga administrativa bördor och förstärkning av den inre marknaden.

D. I NLF fastställs en enhetlig uppsättning regler för att säkerställa att produkter som släpps ut på EU:s marknad uppfyller enhetliga säkerhets- och kvalitetsstandarder och bidrar till att en hög konsumentskyddsnivå erkänns i alla medlemsstater.

E. NLF spelar även, som en del av det europeiska standardiseringssystemet, en viktig roll för den europeiska industrins konkurrenskraft genom att främja innovation, uppmuntra frivilliga bidrag från tekniska experter och införa säker och modern teknik på EU:s inre marknad.

F. Moderniseringen av produktlagstiftningen, särskilt genom digitalisering, har potential att förenkla förfarandena för efterlevnad och minska onödiga administrativa bördor för ekonomiska aktörer, särskilt för små och medelstora företag, samtidigt som höga standarder för säkerhet och efterlevnad av lagstiftningen upprätthålls.

G. Översynen av NLF måste kontinuerligt utvecklas för att hantera framväxande risker, såsom en ökande förekomst av ny teknik i produkter. Den måste också ta hänsyn till den växande oron över förekomsten av farliga ämnen i produkter. Översynen av NLF kommer att vara ett viktigt verktyg för att stärka ramen för marknadskontroll för att hantera de utmaningar som e-handeln och utvecklingen av digitalt uppkopplade produkter medför samt för att göra anpassningar till de nya kraven inom den cirkulära ekonomin.

H. Utvärderingen avförordningen om marknadskontroll är, även om den ännu inte ingår i översynen av NLF, en del av den bredare genomförandeinsatsen för att säkerställa att produkter på EU-marknaden uppfyller höga säkerhetsnormer och inte utgör någon risk för konsumenterna och miljön.

I. Det digitala produktpasset bör fungera som ett centralt instrument för att främja transparens, spårbarhet och välgrundade beslut hos både konsumenter och myndigheter.

J. Ett horisontellt, sektorsövergripande genomförande av det digitala produktpasset – som omfattar nya, begagnade, renoverade och återtillverkade produkter – skulle minska fragmenteringen inom

hållbarhetsrapporteringen och säkerställa samstämmighet på hela den inre marknaden.

K. E-handeln spelar en viktig roll för konsumenternas upplevelse genom att underlätta ökad bekvämlighet, bredda tillgången till ett stort utbud av varor och tjänster och göra det möjligt för konsumenterna att dra nytta av mer överkomliga köpalternativ. Samtidigt medför den betydande utmaningar för konsumentskyddet, bland annat genom exponering för osäkra produkter eller produkter som inte uppfyller kraven, skillnader i informationens tillgänglighet, tydlighet och jämförbarhet samt affärsmetoder som är utformade för att utnyttja konsumenternas beteendebias och sårbarheter.

L. EU:s återhandelsmarknad värderades till 94 miljarder euro 2022–2023, vilket motsvarar 12,3 procent av den totala e-handeln, och beräknas öka till 120 miljarder euro, vilket motsvarar 14 procent av e-handeln senast 2025. Parlamentet understryker att dess snabba tillväxt drivs på av flera olika faktorer, däribland ökad medvetenhet hos konsumenterna om hållbarhet och miljöfrågor, ökad efterfrågan på prismässigt överkomliga alternativ och ett växande intresse för unika produkter, med tanke på att återhandel underlättar tillgången till begagnade produkter och utgångna produkter.

M. Den ökade försäljningen av produkter på nätet utgör en stor utmaning eftersom svårigheten att identifiera ansvariga parter, såsom säljare utanför EU eller mellanhänder, skapar efterlevnadsproblem. Det finns fortfarande kryphål för att spåra och vidta åtgärder mot säljare på nätet som inte följer EU:s lagstiftning, vilket gör det möjligt att sälja produkter som inte uppfyller kraven utan tillräcklig tillsyn.

N. E-handelsplattformar omfattas av olika skyldigheter enligt rättsakten om digitala tjänster och förordningen om allmän produktsäkerhet[17] och kan under särskilda omständigheter hållas ansvariga enligt produktansvarsdirektivet. I detta avseende är onlineplattformarna ansvarsskyldiga om de inte fullgör sina särskilda skyldigheter som mellanhänder. E-handeln, särskilt på mycket stora onlineplattformar och plattformar utanför EU, är fortfarande en betydande utmaning för EU:s konkurrenskraft och väcker oro över konsumenternas rättigheter och hälsa och säkerhet, särskilt eftersom vissa produktkategorier ger upphov till allvarliga farhågor rörande deras inverkan på sårbara konsumentgrupper.

---

17 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

O. Även om NLF syftar till en harmoniserad tillämpning varierar genomförandet och tillsynen av organ för bedömning av överensstämmelse mellan EU:s medlemsstater. Vissa länder kan vara mer omsorgsfulla när det gäller att utföra inspektioner och säkerställa produktöverensstämmelse, medan det i andra förekommer förseningar eller brist på prioritering. Denna inkonsekventa tillämpning kan leda till skillnader i produktsäkerhetsnivåerna och snedvrida den inre marknaden.

P. NLF måste säkerställa att förfarandena för bedömning av överensstämmelse är harmoniserade, robusta och även i fortsättningen lämpliga för att hantera den ökande komplexitet som präglar digitala och sammankopplade produkter, inbegripet cybersäkerhetsrisker och nya tekniska egenskaper, samtidigt som konsumenternas säkerhet och rättigheter prioriteras.

Q. NLF bör innehålla tydliga riktlinjer för att säkerställa en konsekvent tillämpning i medlemsstaterna, upprätthålla höga standarder för produktsäkerhet samt främja rättvisa och transparens på den inre marknaden.

R. De anmälda organens roll i processen för bedömning av överensstämmelse måste stärkas genom att man ökar transparensen, oberoendet och kompetensen inom ackrediteringssystemet, underlättar erkännandet av produkter i alla EU-medlemsstater och säkerställer att organen på ett effektivt sätt kan reagera på digitaliseringens och den cirkulära ekonomins utmaningar, samtidigt som man skyddar företagens, särskilt de små och medelstora företagens, och konsumenternas intressen.

S. Flera medlemsstater har redan genomfört momssänkningar för återanvända, renoverade, reparerade och begagnade produkter, inbegripet sådana som säljs av välgörenhetsorganisationer och plattformar för den sociala ekonomin, i syfte att främja den cirkulära ekonomins principer och stimulera den lokala ekonomin.

De ekonomiska aktörernas roll och ansvar

1. Europaparlamentet framhåller behovet av en framtidssäkrad modell som upprätthåller de grundläggande principerna i NLF, samtidigt som nya politiska prioriteringar och resultaten från 2022 års utvärdering, särskilt hållbarhet, digitalisering och skärpt marknadskontroll, integreras. Parlamentet betonar att översynen bör gynna konsumenter och företag.

2. Europaparlamentet betonar behovet av en ny rättslig ram som är anpassad till de övergripande målen att öka rättssäkerheten och transparensen för både konsumenter och företag, samt att stärka EU:s konkurrenskraft och efterlevnad med förenklade efterlevnadsförfaranden utan att sänka säkerhets- eller kvalitetsstandarderna. Parlamentet understryker att förenkling bör

eftersträvas för att minska onödiga administrativa bördor utan att undergräva överenskomna politiska mål eller försvaga konsumentskyddet.

3. Europaparlamentet begär att översynen ska säkerställa överensstämmelse mellan EU:s produktlagstiftning, bland annat med förordningen om allmän produktsäkerhet, produktansvarsdirektivet, förordningen om ekodesign för hållbara produkter, rättsakten om artificiell intelligens[18] och rättsakten om digitala tjänster, och att den ska syfta till att säkerställa fri rörlighet för säkra produkter som uppfyller kraven på den inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över och, i tillämpliga fall, uppdatera de ekonomiska aktörernas roll och ansvar och deras motsvarande skyldigheter enligt beslut nr 768/2008/EG, i syfte att öka rättssäkerheten, stärka konsumentskyddet och säkerställa att ekonomiska aktörer i EU kan verka på lika villkor på den inre marknaden och gentemot företag utanför EU.

4. Europaparlamentet understryker att den ansvariga person i EU som verkar för näringsidkare utanför EU för att säkerställa produktöverensstämmelse ofta inte har möjlighet att tillhandahålla gottgörelse eller ersättning till konsumenter, särskilt när denna ansvariga person agerar som behörigt ombud. Parlamentet erkänner även bristen på harmoniserade krav för att säkerställa att dessa aktörer kan fullgöra sina skyldigheter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att påskynda sin djupgående utvärdering av hur effektiva de bestämmelser är som avser den ”den ansvariga personen för produkter som släpps ut på unionsmarknaden”, även mot bakgrund av resultaten av interimsrapporten om artikel 4 i förordningen om marknadskontroll. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att införa ett obligatoriskt krav på att näringsidkare utanför EU ska utse en ansvarig person i EU med ökat rättsligt och ekonomiskt ansvar för att säkerställa att konsumenter inte lämnas utan gottgörelse, samtidigt som lika spelregler säkerställs mellan företag i och utanför EU. Parlamentet uppmanar dessutom eftertryckligen kommissionen att fastställa krav för ansvariga personer, även beträffande aspekter som rör ekonomisk solvens eller förmåga att effektivt utföra sina respektive uppgifter.

5. Europaparlamentet betonar att NLF måste utvecklas för att stödja integreringen av den cirkulära ekonomins och digitaliseringens krav, vilket framhålls i kontrollen av ändamålsenligheten och

---

18 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1689 av den 13 juni 2024 om harmoniserade regler för artificiell intelligens och om ändring av förordningarna (EG) nr 300/2008, (EU) nr 167/2013, (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 och (EU) 2019/2144 samt direktiven 2014/90/EU, (EU) 2016/797 och (EU) 2020/1828 (förordning om artificiell intelligens) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

utvärderingen av NLF. Parlamentet noterar att detta inbegriper att säkerställa att bedömningar av överensstämmelse på ett effektivt sätt hanterar de utmaningar som uppstår till följd av snabb utveckling av tekniken, såsom programvaru- och hårdvaruuppdateringar, produktkonnektivitet och artificiell intelligens, som har potential att ändra väsentliga produktegenskaper efter det att produkterna har släppts ut på marknaden, samtidigt som man stöder konkurrenskraft och förenklade efterlevnadsförfaranden.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en korrekt tillämpning av NLF, som måste vara förenlig med befintlig unionslagstiftning, inbegripet bestämmelser som stärker konsumentskyddet när det gäller användning av artificiell intelligens och automatiserat beslutsfattande. Parlamentet påminner i detta avseende om de befintliga bestämmelserna i den allmänna dataskyddsförordningen[19] och rättsakten om artificiell intelligens, enligt vilka konsumenterna måste informeras tydligt när beslut fattas med hjälp av artificiell intelligens eller automatiserad behandling, särskilt när personuppgifter berörs, och att konsumenterna bör ha möjlighet att söka mänsklig medverkan i sådana fall.

7. Europaparlamentet betonar vikten av ett effektivt och konsekvent genomförande av förordningen om marknadskontroll som en hörnsten i NLF. Parlamentet understryker den viktiga roll som nationella marknadskontrollmyndigheter spelar för att säkerställa säkerheten och överensstämmelsen för produkter som släpps ut på EU-marknaden, inbegripet produkter som säljs online. Parlamentet efterlyser en förstärkning av deras operativa kapacitet och samordning, både på nationell nivå och EU-nivå, särskilt genom bättre riskbaserad planering och gemensamma åtgärder, och uppmanar kommissionen att bedöma behovet av en EU-marknadskontrollmyndighet. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa tillräckliga resurser för marknadskontrollmyndigheterna, förbättrat samarbete, förbättrat informationsutbyte och användning av digitala verktyg. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att stödja samarbetsmekanismer, såsom EU:s nätverk för produktöverensstämmelse, och att säkerställa enhetlig tillsynspraxis över sektorer och gränser, i syfte att säkerställa ett välfungerande system för marknadskontroll, vilket är avgörande för att trygga konsumentskyddet, en rättvis konkurrens och förtroendet

---

19 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter, om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

för den inre marknaden.

8. Europaparlamentet noterar att utvärderingen av förordningen om marknadskontroll ännu inte ingår i översynen av NLF, men att den bör slutföras senast i december 2026 tillsammans med ett förslag till översyn. Parlamentet betonar att förordningen om marknadskontroll spelar en avgörande roll för att effektivisera marknadskontrollen i hela EU. Parlamentet föreslår att man bibehåller användningen av riskbedömning inom ramen för förordningen om marknadskontroll för att identifiera högriskprodukter och övervaka de ekonomiska aktörernas efterlevnadshistorik, särskilt vad gäller ekonomiska aktörer från tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma genomförbarheten av ett riskbaserat system för varningsmeddelanden för operatörer som tidigare uppvisat bristande efterlevnad, vilket skulle kunna möjliggöra förstärkt marknadskontroll. Parlamentet föreslår att man inför en mer proaktiv och digitalt baserad tillsynsmekanism som anförtros de nationella myndigheter som utsetts av medlemsstaterna, i syfte att säkerställa en mer effektiv och konsekvent tillsyn. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att uppdatera förordningen om marknadskontroll för att effektivisera och standardisera marknadskontrollmyndigheternas åtgärder och informationsutbytet i EU. Parlamentet rekommenderar att nyckelprestationsindikatorer tas fram för att systematiskt och objektivt utvärdera efterlevnaden.

Digitalt produktpass

9. Europaparlamentet framhåller fördelarna med ett övergripande och interoperabelt digitalt produktpass som ger tillgång till harmoniserad information om produktegenskaper, produktöverensstämmelse, leveranskedjor, energieffektivitet, utförliga hållbarhetsmått och väsentliga uppgifter om produkten när det gäller sammansättning, hållbarhet, reparerbarhet, återanvändbarhet, underhållskostnader samt pris och tillgång till reservdelar. Parlamentet noterar att man i den specifika information som ska ingå i det digitala produktpasset måste ta hänsyn till produktkategorin och olika åtkomsträttigheter beroende på vilka aktörer som är inblandade. Parlamentet anser att det digitala produktpasset bör vara utgångspunkten för konsumenter, myndigheter och företag längs hela värdekedjan.

10. Europaparlamentet anser att det digitala produktpasset bör ersätta befintliga försäkringar om överensstämmelse för att effektivisera kraven på överensstämmelse. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang den kommande förordningen om leksakers säkerhet, som gör det möjligt för ekonomiska aktörer att fullt ut förlita sig på det digitala produktpasset i stället för att upprätta försäkringar om överensstämmelse.

11. Europaparlamentet betonar värdet av det digitala produktpasset när det gäller att ge konsumenterna möjlighet att göra välgrundade val och därigenom bygga upp konsumenternas förtroende och underlätta cirkulära produktflöden. Parlamentet understryker det digitala produktpassets potential att främja hållbar konsumtion i linje med EU:s klimat- och miljömål och bidra till att engagera konsumenterna till förmån för en hållbar ekonomi på den inre marknaden.

12. Europaparlamentet betonar att ett övergripande digitalt produktpass skulle förbättra marknadskontroll- och tullmyndigheternas arbete avsevärt, eftersom det skulle möjliggöra en effektiv granskning av grundläggande information om produktöverensstämmelse för kontroller av överensstämmelse. Parlamentet understryker att marknadskontrollmyndigheterna bör säkerställa att ekonomiska aktörer alltid tillhandahåller de uppgifter som krävs, och att uppgifterna ständigt är tillgängliga för konsumenter, offentliga myndigheter, renoverare och reparatörer, i enlighet med de tidsfrister, åtkomsträttigheter och andra relevanta bestämmelser som fastställs i motsvarande lagstiftning. Parlamentet betonar att kommissionen bör tillhandahålla skräddarsytt stöd, tydliga riktlinjer, förenklade förfaranden och verktyg för kapacitetsuppbyggnad för berörda ekonomiska aktörer, särskilt små och medelstora företag, för att underlätta genomförandet av det digitala produktpasset.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en ambitiös strategi för att säkerställa interoperabilitet mellan det digitala produktpasset och befintliga databaser, inbegripet EU:s Safety Gate-system, informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll, Certex och EU:s framtida tulldatacentral, samt mekanismer som utvecklats inom ramen för förordningen om konsumentskyddssamarbete. Parlamentet anser att uppgifterna i det digitala produktpasset bör vara maskinläsbara och lätta att överföra mellan dessa system, för att säkerställa att alla automatiskt varnas för produkter som av en marknadskontroll- eller tullmyndighet identifierats som osäkra eller som inte uppfyller kraven.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten till en successiv integrering av det digitala produktpasset i NLF som ett övergripande krav för alla relevanta produkter som tillhandahålls på unionsmarknaden. Parlamentet noterar dock att det digitala produktpasset fortfarande befinner sig i ett tidigt utvecklingsskede och att det krävs en gradvis strategi för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna kan anpassa sig till de tillämpliga kraven, i syfte att uppnå ett fullständigt genomförande.

15. Europaparlamentet konstaterar att flera företag aktivt utvecklar lösningar för ett digitalt produktpass som är anpassade till

begagnade varor och att det redan finns tillgängliga tekniska verktyg för att övervaka sådana produkters livscykel. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma sådana initiativ och överväga huruvida ett gradvis införande av det digitala produktpasset för begagnade produkter, när det digitala produktpasset för nya produkter har genomförts fullt ut, skulle kunna bidra till att främja affärsmodeller inom den cirkulära ekonomin, bygga upp konsumenternas förtroende och stödja miljömål, samtidigt som säkerhetsstandarderna upprätthålls, genom att göra det möjligt för både marknadskontrollmyndigheter och konsumenter att bedöma begagnade produkters legitimitet, kvalitet och prestanda. Parlamentet betonar dock de särskilda konsekvenser som är förknippade med begagnade produkter, där säljarens, ofta en konsuments, möjligheter att korrekt uppdatera det digitala produktpasset kan vara begränsade. Parlamentet konstaterar därför att det för aktörer som renoverare, återtillverkare och importörer av begagnade varor kan visa sig vara svårt att få fram den ursprungliga informationen. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta det digitala produktpasset och de relaterade kraven när det gäller cirkulära produkter, och att bedöma hur dessa bäst kan stödja och främja den cirkulära ekonomin.

16. Europaparlamentet anser att det digitala produktpasset bör genomföras på ett sätt som hjälper ekonomiska aktörer genom att man förenklar deras efterlevnadsskyldigheter, gör det möjligt att tillhandahålla mer obligatorisk information digitalt, minskar pappersbaserade informationskrav och erbjuder ett enda verktyg för alla krav på produktöverensstämmelse och information. Parlamentet betonar dock att information som är avgörande för konsumentsäkerheten också bör tillhandahållas i pappersformat för användarna, som kanske inte förfogar över den digitala kompetens eller de tekniska medel som krävs för att få tillgång till sådan information.

17. Europaparlamentet inser att CE-märkningen har varit gynnsam för att ge tillverkare möjlighet att visa att produkterna överensstämmer med kraven, vilket sedan kan bedömas av marknadskontrollmyndigheterna. Parlamentet erkänner behovet av att öka medvetenheten om CE-märkningen och riskerna med vilseledande säkerhets- eller kvalitetsmärkning för konsumenterna. Parlamentet påpekar att kommissionen, för att undvika missuppfattningar och effektivisera informationsflödet via det digitala produktpasset, bör bedöma om det är genomförbart att tillämpa CE-märkningen på sätt som är lämpliga för olika produktkategorier och bedöma huruvida CE-märkningen bör användas i fysiskt format på produkten eller snarare uttryckas enbart genom det digitala produktpasset.

18. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att rationalisera

den relevanta informationen om CE-märkningen via det digitala produktpasset för att öka transparensen och tillhandahålla omfattande produktinformation. Parlamentet anser att kommissionen bör öka sina insatser för att se till att det digitala produktpassets databärare (såsom QR-koder, streckkoder eller RFID) förses med lämpliga och proportionerliga tekniska säkerhetsåtgärder som syftar till att avsevärt minska risken för varumärkesförfalskning för varje produktkategori, i syfte att säkerställa uppgifternas äkthet och integritet, förhindra otillåten överlappning och stärka mekanismerna för marknadsövervakning, och därigenom bidra till ökad hållbarhet och ett starkare konsumentskydd.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera möjligheten att använda harmoniserade metoder i det digitala produktpasset för mätningar som rör miljö, hållbarhet och prestanda, i syfte att stödja ett eventuellt inrättande av EU-omfattande hållbarhetsindikatorer som är anpassade till varje produkts egenskaper och som integrerar relevanta mått, såsom spårbarhet, återvinningsbarhet och prestanda när det gäller cirkularitet. Parlamentet betonar att detta index bör vara direkt och lätt åtkomligt via det digitala produktpasset och en databärare, såsom en QR-kod, som placeras på produkten, så att konsumenterna kan få tillgång till tydlig, strukturerad, standardiserad och verifierbar information om produkten, i syfte att öka konsumenternas förtroende och medvetenhet. Parlamentet anser att EU-företagen också skulle gynnas av detta, eftersom användningen av harmoniserade metoder skulle underlätta utvecklingen av deras egna hållbarhetsindex och minska efterlevnadskostnaderna, samtidigt som ökad transparens skulle göra det möjligt för dem att konkurrera på grundval av kvalitet och hållbarhet snarare än pris eller volym.

20. Parlamentet betonar möjligheten att integrera det digitala produktpasset med principer för avfallshierarki på ett sätt som skulle kunna stödjas av lämpliga indikatorer för att prioritera återanvändning framför återvinning. Parlamentet uppmärksammar behovet av att se till att tillverkarna behåller viktiga produktuppgifter under längre tidsperioder.

Hållbara affärsmodeller och konsumtionsmönster

21. Europaparlamentet stöder anpassningen av NLF till bredare EU-initiativ som främjar hållbarhet, reparerbarhet och design av produkter med förlängd livslängd, såsom ekodesign, rätten att få en produkt reparerad, mer konsumentmakt i den gröna omställningen,

standardiseringsförordningen och ramdirektivet om avfall[20], och därigenom uppmuntra konsumenterna att övergå från ohållbara konsumtionsmönster, samtidigt som det säkerställs att översynen av NLF kommer att främja digitalisering och förenklade förfaranden och öka EU-företagens konkurrenskraft.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten att integrera system för utökat producentansvar i NLF för att anta en harmoniserad ram, som skulle kunna omfatta åtgärder såsom finansiella incitament och reparationskuponger. Parlamentet anser att kommissionen bör utvärdera huruvida tydliga definitioner och avgränsningar av ansvarsområden inom NLF kan förhindra överlappningar och säkerställa att bestämmelserna om utökat producentansvar stärker, snarare än överlappar, sektorslagstiftningen och avfallslagstiftningen, främjar konkurrenskraften genom att rationalisera efterlevnadskraven, särskilt för lokalt producerade varor med lägre miljöavtryck, ökar transparensen och säkerställer rättvis konkurrens på den inre marknaden.

23. Europaparlamentet är fast övertygat om att hållbarhet är avgörande för att främja högkvalitativa och hållbara produkter, och i linje med förordningen om ekodesign för hållbara produkter bör NLF sträva efter att säkerställa att tillverkare gör reservdelar och underhållstjänster tillgängliga under en längre period beroende på produktkategori, så att produkterna förblir funktionsdugliga och frekvensen av förtida kassering minskar.

24. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att inom ramen för NLF fastställa harmoniserade bestämmelser om återvinning och korrekt bortskaffande av produkter i slutet av deras livscykel, med beaktande av kraven i förordningen om ekodesign för hållbara produkter och ramdirektivet om avfall. Parlamentet föreslår att detta skulle kunna inbegripa bestämmelser om system för återtagande och särskilda stödåtgärder som främjar renovering, återanvändning och hållbar förvaltning av digitala enheter och andra produkter.

25. Europaparlamentet är bekymrat över de miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna av snabbt mode och ultrasnabbt mode, och deras faktiska och potentiella konsekvenser för konsumentskyddet. Parlamentet understryker att sådana metoder utgör viktiga efterlevnadsutmaningar för unionens produktlagstiftning och även kan ge upphov till frågor om rättvis konkurrens. Parlamentet noterar med oro att många produkter som släpps ut på marknaden inte uppfyller EU:s kemikalie- och

---

20 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

säkerhetskrav, samtidigt som de ekonomiska aktörerna ofta har begränsad ansvarsskyldighet. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten att utveckla tydliga och harmoniserade definitioner av ”snabbt mode” och ”ultrasnabbt mode” för att ta itu med de särskilda risker som är förknippade med dessa affärsmodeller, säkerställa lika spelregler för alla marknadsaktörer och förhindra regulatorisk fragmentering på den inre marknaden. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att bedöma bestämmelser som skulle säkerställa tillgången till fullt effektiva verktyg för att ta itu med de utmaningar som följer av ökningen av ”ultrasnabba” produkter och produkter av låg kvalitet, inbegripet mer robusta förfaranden för bedömning av överensstämmelse och förbättrade verktyg för efterlevnadskontroll, för att säkerställa en inre marknad som garanterar högsta möjliga konsumentskyddsnivå, samtidigt som man möjliggör tillväxt av innovativa produkter och idéer och minskar onödiga administrativa bördor för ansvarsfulla företag och produkter som uppfyller kraven.

Säljare av begagnade varor, renoverare, reparatörer och associerade aktörer inom affärsmodellen för en cirkulär ekonomi

26. Europaparlamentet betonar särskilt behovet av att fastställa harmoniserade definitioner av ”återtillverkare”, ”renoverare”, ”reparatörer” och, när så är lämpligt, andra framväxande aktörer inom den sociala, ekonomiska och cirkulära ekonomin. Parlamentet noterar att sådana aktörer, utan dessa gemensamma definitioner, felaktigt kan klassificeras som tillverkare eller importörer och därmed bedömas inte uppfylla de skyldigheter som gäller för dessa kategorier, vilket kan innebära att de utsätts för sanktioner. Parlamentet anser att sådana definitioner bör vara proportionerliga, och att de kommer att medföra större rättssäkerhet och transparens när det gäller dessa ekonomiska aktörers rättigheter och skyldigheter. Parlamentet anser att dessa definitioner måste harmoniseras i överensstämmelse med definitionerna av motsvarande verksamhet i förordningen om ekodesign för hållbara produkter, när sådana finns, för att säkerställa en enhetlig tillämpning av hållbarhetskraven.

27. Europaparlamentet betonar att fastställandet av gemensamma definitioner bör ta hänsyn till de särskilda skyldigheter som ekonomiska aktörer, inbegripet renoverare och reparatörer och andra framväxande ekonomiska aktörer, rimligen kan uppfylla, mot bakgrund av karaktären på och begränsningarna i deras respektive affärsmodeller. Parlamentet anser att ökad rättslig klarhet skulle kunna bidra till att främja utvecklingen av andrahandsmarknaden och bidra till en mer hållbar och motståndskraftig konsumtionsmodell, med särskilda fördelar för små och medelstora företag och lokal ekonomisk verksamhet. Parlamentet framhåller i detta avseende vikten av de regler som fastställts inom ramen för

rätten till reparation, för att göra reparationer av produkter enklare och mer tilltalande för konsumenterna.

28. Europaparlamentet inser vikten av att öka konsumenternas förtroende för begagnade produkter och efterlyser inrättandet av en EU-omfattande certifieringsmekanism för renoverare och reparatörer. Parlamentet anser att en sådan mekanism bör baseras på gemensamma metoder, som bör utvecklas med beaktande av lokala särdrag, i syfte att underlätta utvecklingen av hållbara och konkurrenskraftiga affärsmodeller som också främjar skapandet av arbetstillfällen av god kvalitet i EU.

29. Europaparlamentet inser att NLF inte ger oberoende renoverare tillgång till teknisk dokumentation eller försäkringar om överensstämmelse. Parlamentet understryker att denna bristande tillgång är ett hinder för laglig och säker renovering, särskilt i fråga om komplexa produkter såsom elektronik och maskinell utrustning, när en sådan tillgång är nödvändig för att säkerställa överensstämmelse. Parlamentet anser att det digitala produktpasset skulle kunna täppa till denna lucka genom att ge aktörer som deltar i laglig reparations- och renoveringsverksamhet tillgång till relevant information om överensstämmelse och säkerhet som krävs för att lagligen återställa produkter till ett tillstånd som uppfyller kraven. Parlamentet anser att sådan tillgång bör begränsas till vad som är nödvändigt för att garantera säkerheten och möjliggöra ett korrekt utförande av deras uppgifter, samtidigt som skyddet av kommersiellt känslig information beaktas.

30. Europaparlamentet betonar behovet av att utveckla en tydlig och harmoniserad definition av ”väsentlig ändring” som kan användas som grund för produktspecifik lagstiftning och skilja den från rutinmässig reparations- eller underhållsverksamhet. Parlamentet anser att ett standardiserat bedömningsförfarande för att fastställa huruvida det rör sig om en väsentlig ändring skulle öka rättssäkerheten och stödja de ekonomiska aktörer som ägnar sig åt begagnade varor. Parlamentet anser att det finns ett akut behov av att utarbeta riktlinjer som är föremål för regelbunden översyn av gemensamma renoverings- och reparationsprocesser, särskilt för elektronisk utrustning, såsom utbyte av skärmar, batterier eller kameror, inbegripet en angivelse av kompatibla komponenter, i syfte att fastställa en presumtion om överensstämmelse med tillämplig lagstiftning, och på så sätt främja utvecklingen av cirkulära affärsmodeller och stödja relevanta myndigheters och ekonomiska aktörers arbete.

31. Europaparlamentet betonar återhandelns betydande ekonomiska potential – som omfattar renoverare, reparatörer och andra framväxande aktörer – som ett hållbart alternativ till ohållbara konsumtionsmodeller. Parlamentet uppmanar kommissionen och

konsumentmyndigheterna att genomföra informationskampanjer om fördelarna med alternativ för återanvändning och återhandel.

Standardisering och bedömningar av överensstämmelse

32. Europaparlamentet anser att harmoniserade standarder utgör en central del av den inre marknaden när det gäller att stödja de mål av allmänt intresse som fastställs i EU-rätten. Parlamentet understryker att kommissionen ansvarar för att utfärda begäranden om standardisering i syfte att skydda konsumenternas intressen, hälsa, säkerhet, miljöskydd och datasäkerhet samt främja social inkludering, stödja konkurrenskraft, främja innovation, minska onödiga administrativa bördor och förenkla förfarandena för efterlevnad. Parlamentet noterar i detta avseende att det åligger de europeiska standardiseringsorganisationerna att svara på sådana begäranden, med målet att stödja allmänintresset i enlighet med EU:s rättsakter, och att bidra till att främja unionens strategiska prioriteringar, inbegripet omställningen till en klimatneutral ekonomi, ökad resurseffektivitet och utveckling av modeller för en cirkulär ekonomi.

33. Europaparlamentet välkomnar att det i strategin för den inre marknaden erkänns att företagen fortfarande står inför utmaningar på grund av avsaknaden av eller försenad tillgång harmoniserade standarder som är snabba och effektiva, vilket leder till ökade kostnader, rättsosäkerhet, minskad konkurrenskraft, försvagad marknadskontroll och långsammare införande av ny teknik. Parlamentet noterar att detta också är fallet i snabbt föränderliga sektorer såsom artificiell intelligens. Parlamentet uttrycker oro över att tillverkare och innovatörer, liksom konsumenter, på grund av att det saknas lämpliga och tillämpliga standarder vid tidpunkten för tillämpning av ny lagstiftning, skulle kunna drabbas av negativa konsekvenser, eftersom tillverkare kan självcertifiera sina produkter enligt felaktiga riskklassificeringar, vilket undergräver målen i unionsrätten och äventyrar användarskyddet.

34. Europaparlamentet understryker att det försenade offentliggörandet av harmoniserade standarder i Europeiska unionens officiella tidning fortfarande är ett stort problem för olika marknadsaktörer och konsumenter och begränsar marknadskontrollmyndigheternas förmåga att säkerställa efterlevnad. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa längsta möjliga tidsfrister för begäranden om standardisering och att effektivisera standardiseringsprocessen.

35. Europaparlamentet betonar vikten av standardisering för att främja den fria rörligheten för varor och minska hindren på den inre marknaden samt för att stärka de europeiska företagens konkurrenskraft genom att underlätta efterlevnaden av unionsrätten. Parlamentet understryker i detta sammanhang

fördelarna med det långvariga offentlig-privata partnerskapet mellan de europeiska institutionerna och de europeiska standardiseringsorganisationerna, som har varit avgörande för att utveckla produkter som är säkrare och bättre linjerade med målen för den digitala och gröna omställningen, samtidigt som man säkerställer att standarder är marknadsdrivna och därmed utvecklas som svar på marknadens behov och innovation, utan att äventyra konsumentsäkerheten.

36. Europaparlamentet understryker vikten av standardisering för de europeiska företagens internationella konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar kommissionen att öka sina ansträngningar för att samordna en gemensam europeisk strategi för ståndpunkter i internationella standardiseringsforum för alla produkter som omfattas av internationella standarder. Parlamentet anser att en gemensam europeisk strategi skulle kunna vara avgörande för att förbättra den europeiska samordningen och det europeiska engagemanget på internationell nivå när det gäller standardisering med likasinnade globala partner. Parlamentet betonar att antagandet av internationella standarder bör underlättas om dessa standarder är i linje med EU:s politiska mål och strategiska intressen, i syfte att öppna upp ytterligare marknader för europeiska produkter, undvika onödigt dubbelarbete, främja enhetlighet i det globala regelverket och underlätta internationell handel.

37. Europaparlamentet betonar att översynen av NLF bör bidra till ökad inkludering, transparens och effektivitet i standardiseringsprocessen, både i utvecklings- och genomförandefaserna, inbegripet i tilldelningen av EU-medel till europeiska standardiseringsorganisationer. Parlamentet påminner om att det är nödvändigt att säkerställa ett betydande, långsiktigt och stabilt finansiellt stöd till det civila samhällets organisationer samt små och medelstora företag för att underlätta deras faktiska delaktighet i standardiseringsprocessen. Parlamentet anser att översynen av NLF bör göras parallellt med översynen av standardiseringsförordningen.

38. Europaparlamentet betonar vikten av att inom NLF upprätthålla principen om att förfaranden för bedömning av överensstämmelse används för att kontrollera produkternas överensstämmelse med de tillämpliga krav som fastställs i EU:s harmoniseringslagstiftning. Parlamentet anser att sådana förfaranden har varit framgångsrika när det gäller att säkerställa produktsäkerhet, produktprestanda och produkttillförlitlighet och samtidigt bidragit till harmoniseringen av inremarknadsreglerna. Parlamentet understryker dock behovet av att bedöma översynen av hur de befintliga modulerna för bedömning av överensstämmelse fungerar och hur tydliga de är, mot bakgrund av den ihållande rättsosäkerheten, inkonsekvent tillämpning mellan olika sektorer och framväxande risker till följd av den tekniska utvecklingen, såsom uppkopplade produkter. Parlamentet anser att en sådan översyn bör följa principen att den risknivå som är förbunden med en produkt avgör vilket förfarande för bedömning av överensstämmelse som krävs. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar för att få bukt med dessa aspekter, särskilt genom bättre marknadskontroll, uppdaterade standarder och rationaliserade processer för ekonomiska aktörer, särskilt små och medelstora företag, och därigenom säkerställa ett framtidssäkert system.

39. Europaparlamentet betonar att anmälda organ måste bedriva sin verksamhet på ett behörigt, opartiskt och oberoende sätt. Parlamentet uttrycker oro över de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller hur deras behörighet bedöms, vilket leder till ihållande rättsosäkerhet och olika praxis. Parlamentet beklagar att anmälda organ i vissa fall utfärdar intyg om överensstämmelse utan att på ett tillfredsställande sätt kontrollera fullständig efterlevnad av alla relevanta klausuler i de tillämpliga harmoniserade standarderna, vilket allvarligt kan undergräva standardiseringssystemets trovärdighet och påtagligt hindra att marknadskontrollmyndigheterna kan arbeta effektivt. Parlamentet föreslår att kommissionen undersöker möjligheten till obligatorisk ackreditering av anmälda organ för att säkerställa deras kompetens, opartiskhet och oberoende i alla medlemsstater. Parlamentet anser att detta är nödvändigt för att ta itu med skillnader i praxis, öka rättssäkerheten och höja förtroendet för systemet för bedömning av överensstämmelse.

°

° °

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.